

**FRÅGOR TILL DEN NOMINERADE
KOMMISSIONSLEDAMOTEN****Valdis DOMBROVSKIS****Ekonomi och produktivitet, genomförande och förenkling****1. Allmän kompetens, engagemang för EU och personlig oavhängighet**

Vilka av dina personliga kvalifikationer och erfarenheter är särskilt viktiga för uppdraget som kommissionsledamot och främjandet av det europeiska allmänintresset, särskilt inom det område som du skulle ansvara för? Hur kommer du att bidra till genomförandet av kommissionens politiska riktlinjer? Hur kommer du att genomföra jämställdhetsintegrering och integrera ett jämställdhetsperspektiv i alla politikområden inom ditt ansvarsområde? Hur kommer du att genomföra integreringen av ett ungdomsperspektiv?

På vilket sätt kan du inför parlamentet garantera din personliga oavhängighet, och hur kan du garantera att din tidigare, nuvarande eller framtida verksamhet inte på något sätt skulle kunna innebära att fullgörandet av dina skyldigheter inom kommissionen ifrågasätts?

I februari 2022 vaknade Europeiska unionen (EU) upp till nyheten om krig i vår världsdel: Rysslands brutala och oförsvarliga anfallskrig mot Ukraina. Det fick oss inse hur bräcklig freden och Europas säkerhet är. Chocken var särskilt brutal för folket i mitt hemland Lettland, men även för folken i de två andra baltiska staterna, där minnet av hur de lämnades i en gråzon efter andra världskriget fortfarande är levande. Att jag vill investera min kunskap, erfarenhet och kraft i att stärka det europeiska projektet och dess värden handlar därför om en djup övertygelse som bottnar i den geopolitiska verkligheten i min hemregion. Detta är skälet till att jag som kommissionens verkställande vice ordförande har pläderat för ett orubbligt stöd för Ukraina. I år firade Lettland 20-årsdagen av sitt medlemskap i EU. Min önskan är att mitt land ska stanna kvar i denna värdegemenskap tillsammans med 450 miljoner andra européer som lever i frihet och välstånd, och det var med detta budskap jag drev den valkampanj i Lettland 2024 som ledde till att jag vann en plats i Europaparlamentet. Jag kandiderade för mitt parti på ett starkt proeuropeiskt program med två huvudprioriteringar: att stärka EU:s säkerhet och förbättra dess konkurrenskraft. De lettiska väljarna har således gett mig ett demokratiskt mandat att arbeta för ett starkare EU. Att fullgöra detta uppdrag ser jag som min främsta drivkraft och plikt.

Det Europeiska unionen behöver i dag är en motståndskraftig och konkurrenskraftig ekonomi för att kunna hålla fast vid sina värden och stå emot interna chocker och externa påfrestningar. Jag är därför särskilt hedrad över att nomineras till kommissionsledamot med ansvar för dels ekonomi och produktivitet, dels genomförande och förenkling. Precis som jag konsekvent har gjort i mina tidigare roller kommer jag att sträva efter ett starkt samarbete med Europaparlamentet och EU:s medlemsstater för att hitta sätt att frigöra EU:s tillväxtpotential, locka investeringar och se till att EU-ländernas makroekonomiska politik är sund och tillväxtfrämjande.

Den ekonomiska portföljen kommer att stå i centrum när det gäller att uppnå EU:s strategiska mål att stärka vår konkurrenskraft men samtidigt bevara vår sociala marknadsekonomi. En förutsättning för detta är att vi kan skaffa tillräcklig finansiering från privata och offentliga källor.

EU:s ekonomi kan bara blomstra om den vilar på starka fundamenta. Jag kommer i linje med målen för EU:s reviderade ramverk för ekonomisk styrning att vara pådrivande när det gäller att genomföra stabilitets- och tillväxtpakten för att säkerställa både hållbara offentliga finanser och produktivitets- och tillväxtfrämjande investeringar.

Den europeiska planeringsterminen kommer att spela en avgörande roll för att öka samstämmigheten mellan och samordningen av EU:s och medlemsstaternas ekonomiska politik och socialpolitik. Jag kommer tillsammans med mina kollegor att se till att NextGenerationEU och faciliteten för återhämtning och resiliens (RRF) genomförs snabbt och på ett sätt som möjliggör ansvarsutkrävande. De är fortfarande de viktigaste verktygen för att få till

stånd viktiga reformer och investeringar fram till slutet av 2026. Jag kommer att ta hänsyn till rekommendationerna i Draghirapporten och därför prioritera att utveckla ett nytt samordningsverktyg för konkurrenskraftsfrågan.

En annan sak som kommer att vara avgörande för att stärka EU:s konkurrenskraft är arbetet med genomförande och förenkling. Vårt mål bör vara att minska byråkratin och ge europeiska företag – i synnerhet små och medelstora företag – mer andrum, men samtidigt slå vakt om målen med den lagstiftning som antagits. Jag kommer därför att arbeta för att minska den administrativa bördan och rapporteringsbördan, avskaffa motstridiga bestämmelser i olika rättsakter, förenkla och underlätta genomförandet samt skärpa upprätthållandet av EU:s lagstiftning, men samtidigt slå vakt om våra politiska mål och hålla stånd mot en uppluckring av reglerna. Jag kommer att se till att nya förslag till fullo överensstämmer med kommissionens principer för bättre lagstiftning och att konsekvenserna för små och medelstora företag och konkurrenskraften noga beaktas.

Jag förbinder mig att bilda ett team med jämn könsfördelning och att ge kvinnor möjlighet att utvecklas professionellt. Som EU:s handelskommissionär medverkade jag till att vi för första gången införde ett särskilt kapitel om handel och jämställdhet mellan könen i ett frihandelsavtal, närmare bestämt i frihandelsavtalet mellan EU och Chile. Framöver kommer jag att se till att den europeiska planeringsterminen fortsätter att vara ett viktigt verktyg för att integrera ett jämställdhetsperspektiv i utformningen av ekonomisk politik och socialpolitik i Europa. Jag är fast besluten att redan under de första 100 dagarna av det nya kollegiets mandatperiod anordna ungdomsdialoger i enlighet med ordförandens politiska riktlinjer. Jag kommer att se till att hänsyn tas till unga människors åsikter när politiska initiativ utarbetas.

Jag har lång politisk erfarenhet inom alla EU-institutioner. I den nuvarande kommissionen har jag varit verkställande vice ordförande med ansvar för en ekonomi för människor och handelskommissionär. Jag har i dessa roller lett arbetet med att reformera EU:s ramverk för ekonomisk styrning, den europeiska planeringsterminen och faciliteten för återhämtning och resiliens. Jag har genomfört EU:s handelspolitik längs tre handlingslinjer: i) genom att agera kraftfullt när EU:s öppenhet utnyttjades och utveckla flera nya autonoma verktyg, ii) genom att integrera hållbarhetsfrågor i vår handelspolitik och inkludera hållbarhetsbestämmelser som överensstämmer med de allra senaste rönen i nya handelsavtal, och iii) genom att slå vakt om EU:s öppenhet för en fri och rättvis handel samt säkerställa EU:s stöd för globala handelsregler och reformen av WTO.

I Junckerkommissionen (2014–2019) var jag vice ordförande med ansvar för ekonomi och social dialog. Mellan 2016 och 2020 var jag kommissionsledamot med ansvar för finansiell stabilitet, finansiella tjänster och kapitalmarknadsunionen. Jag var Lettlands premiärminister i tre på varandra följande regeringar, från mars 2009 till januari 2014. Som ledamot i Europaparlamentet (2004–2009) var jag ordinarie ledamot i budgetutskottet och suppleant i utskottet för ekonomi och valutafrågor. I år valdes jag in i Europaparlamentet för fjärde gången. Jag har också blivit invald i det lettiska parlamentet (Saeima) vid tre tillfällen (2002, 2010 och 2011) och var Lettlands finansminister 2002–2004.

Jag förbinder mig att även framöver respektera de fördragsfästa skyldigheterna om oavhängighet och integritet, opartiskhet och tillgänglighet i enlighet med artikel 17.3 i EU-fördraget och artikel 245 i EUF-fördraget, samt skyldigheten att iaktta tystnadsplikt i artikel 339 i EUF-fördraget. Jag förklarar högtidligen att jag kommer att följa de etiska normerna i dessa artiklar och i uppförandekoden för kommissionsledamöter. Jag har fyllt i och offentliggjort deklARATIONEN om ekonomiska intressen och kommer utan dröjsmål att uppdatera den om någonting skulle förändras. Jag förbinder mig även att undvika att hamna i en ställning eller situation där min oavhängighet, opartiskhet och tillgänglighet för kommissionen kan ifrågasättas. Jag kommer att avstå från alla andra offentliga ämbeten och från all annan avlönad eller oavlönad yrkesverksamhet. Jag förbinder mig att utan dröjsmål underrätta kommissionens ordförande om en möjlig intressekonflikt skulle uppstå under fullgörandet av mitt officiella uppdrag.

2. Förvaltning av ansvarsområdet och samarbete med Europaparlamentet

Kan du åta dig att vederbörligen informera parlamentet om ditt och dina avdelningars handlande? I vilket avseende anser du att du är redovisningsskyldig inför parlamentet? I vilket avseende anser du att du är ansvarig inför parlamentet?

Vilka specifika åtaganden är du beredd att göra när det gäller dina kontakter med och din närvaro i parlamentet, både i utskotten och i kammaren, samt när det gäller transparens, samarbete och effektiv uppföljning av parlamentets ståndpunkter och begäranden om lagstiftningsinitiativ? Är du beredd att i god tid förse parlamentet med uppgifter och handlingar på samma villkor som rådet när det gäller planerade initiativ och pågående förfaranden?

Jag känner mig hedrad över att, om jag godkänns som kommissionsledamot, få förnya mitt löfte att fullt ut samarbeta och föra en dialog med Europaparlamentet. Detta samarbete kommer att omfatta varje steg i utformningen av politik, lagstiftnings- och tillämpningsprocesserna, men även den bredare politiska dialogen. Jag kommer även att se till att Europaparlamentet regelbundet hålls uppdaterat på samma villkor som rådet om den senaste utvecklingen i ärenden som ligger inom mitt ansvarsområde, och att vederbörlig hänsyn tas till dess yttranden i de politiska processerna.

Mitt första löfte är därför att fullt ut respektera parlamentets rättigheter och befogenheter i lagstiftningsprocesserna. Jag betraktar detta som ytterst viktigt för det europeiska projektets demokratiska legitimitet, men även för en snabb och grundlig lagstiftningsprocess. Jag kommer därför att närvara vid trepartsmöten och ha ett nära samarbete med Europaparlamentet för detta ändamål.

Jag är fast övertygad om att ett allt närmare samarbete mellan parlamentet och kommissionen även kommer att vara avgörande för våra ansträngningar att förenkla, konsolidera och kodifiera EU:s regler. Det kommer samtidigt att vara avgörande att se till att EU-lagstiftningen genomförs korrekt. Lagstiftningen är aldrig bättre än dess praktiska tillämpning och i många fall kan man hitta lösningar på nya eller återkommande problem genom att helt enkelt se till att befintliga regler tillämpas korrekt.

Mitt andra löfte är därför att jag tillsammans med er ska utforma bästa möjliga samarbete mellan parlamentet och kommissionen för att förbättra genomförandet av EU:s regler, politik och mål och förenklar vår lagstiftning – ett samarbete som samtidigt fullt ut respekterar våra respektive behörigheter och befogenheter. Om jag godkänns som kommissionsledamot kommer jag att genom mina kollegors regelbundna genomförandedialoger att se till att vi få in synpunkter från berörda parter om vad som fungerar respektive inte fungerar. Det kommer att vara en möjlighet att inventera framsteg i genomförandet och att kartlägga områden som vi måste titta närmare på för att säkerställa att våra lagar får de positiva effekter som är tanken.

Jag kommer för det tredje att delta i strukturerade dialoger med det eller de ansvariga parlamentsutskotten för att lägga upp en plan framåt för behandlingen av resolutioner som antas enligt artikel 225 i EUF-fördraget. Under ledning av den kommissionsledamot som ansvarar för kontakter mellan institutionerna och öppenhet kommer jag – precis som jag har gjort under innevarande mandatperiod – att fortsätta att fullgöra kommissionens åtagande om att svara på dessa resolutioner genom att lägga fram lagstiftningsförslag som till fullo respekterar principerna om subsidiaritet, proportionalitet och bättre lagstiftning.

Jag kommer för det fjärde att som ett led i våra regelbundna dialoger delta i plenarsessioner och samarbeta med relevanta utskott i Europaparlamentet, men även besvara ad hoc-förfrågningar på områden som rör genomförandet av ramverket för ekonomisk styrning, den europeiska planeringsterminen, det framtida samordningsverktyget för konkurrenskraftsfrågan och genomförandet av faciliteten för återhämtning och resiliens (RRF).

Jag kommer att informera parlamentet om resultaten av den multilaterala övervakningen och diskutera den politiska vägledning som kommissionen riktar till medlemsstaterna, fortsätta att delta i de regelbundna planeringstermins- och RRF-dialogerna, samt komma till Europaparlamentet för att diskutera rådets beslut och rekommendationer inom ramen för underskottsörfarandet, om jag bjuds in att göra detta.

Jag kommer för det femte att i enlighet med bestämmelserna i varje rättsakt säkerställa transparens och ett informationsflöde i förhållande till Europaparlamentet. Informationsutbytet under de närmaste fem åren kommer att ta avstamp i den goda praxis som har etablerats under mandatperioden 2019–2024, där parlamentet och rådet alltid har fått samma information samtidigt. När det gäller RRF har kommissionen till exempel delat mer än 260 dokument med parlamentet sedan denna facilitet inrättades – däribland inlämnade och reviderade återhämtnings- och resiliensplaner, kommissionens bedömning av planerna och den information som lämnats till ekonomiska och finansiella kommittén i samband med betalningsansökningar.

Avslutningsvis anser jag att en nära dialog och ett nära samarbete med Europaparlamentet kommer att vara av yttersta vikt under de närmaste fem åren för att hantera både nya och framväxande behov och uppnå konkreta resultat i fråga om att förenkla och genomföra befintliga regler. Detta betraktar jag som ett gemensamt ansvar för alla EU-institutioner.

3. Genomförande av det reformerade ramverket för ekonomisk styrning

Mot bakgrund av ikraftträdandet av den reviderade ramen för ekonomisk styrning, hur kommer du att i praktiken säkerställa likabehandling av medlemsstaterna, samtidigt som du verkställer unionens regler för ekonomisk styrning helt, opartiskt och oberoende av politiskt inflytande? Hur tänker du säkerställa sunda och hållbara offentliga finanser och samtidigt främja en hållbar tillväxt för alla genom investeringar och reformer, särskilt med tanke på de olika ekonomiska förhållandena och de höga skuldnivåerna i enskilda medlemsstater?

Eftersom jag själv kommer från en liten medlemsstat är jag särskilt medveten om vikten av likabehandling. Om jag godkänns som kommissionsledamot förbinder jag mig helt och fullt att tillämpa det reviderade ramverket för ekonomisk styrning konsekvent och opartiskt, samt på ett trovärdigt och transparent sätt se till att reglerna efterlevs. Låt mig också framhålla att basen för genomförandet av det reformerade ramverket även framöver kommer att vara Eurostats högkvalitativa och oberoende statistik.

Det reviderade ramverket innehåller flera inslag som förenar behovet av att säkerställa skuldhållbarhet med behovet av investeringar och reformer för att främja en hållbar och inkluderande tillväxt.

För det första tar ramverket hänsyn till varje medlemsstats specifika situation. Det införs en riskbaserad strategi som inom ett transparent gemensamt ramverk differentierar mellan medlemsstaterna utifrån deras individuella makrofinansiella situation. Fleråriga och differentierade finanspolitiska anpassningsbanor säkerställer gradvisa och realistiska minskningar av statsskulden, att skulderna närmar sig och håller sig på sunda nivåer och att underskotten minskas till och håller sig under 3 % av BNP. För medlemsstater med begränsade problem i fråga om de offentliga finansernas hållbarhet kommer kraven på anpassning att vara mindre krävande – eller till och med obefintliga – beroende på deras individuella situation.

För det andra ger ramverket en möjlighet, särskilt för medlemsstater med större offentligfinansiella problem, att få en längre anpassningsperiod, förutsatt att de samtidigt genomför reformer och investeringar som förbättrar tillväxtpotentialen och de offentliga finansernas hållbarhet och ligger i linje med EU:s gemensamma prioriteringar.

För det tredje skyddar det nya ramverket nationella utgifter för program som även får finansiering från EU, eftersom dessa utgifter inte är inräknade i den viktigaste indikatorn för övervakning av de offentliga finanserna. Medlemsstaterna kan alltså, utan att äventyra sin efterlevnad av de offentligfinansiella reglerna, öka sina nationella utgifter för program som även får finansiering från EU i syfte att stödja investeringsprojekt.

Det reviderade ramverket har flera andra inslag som främjar ett rättvist genomförande och ett trovärdigt säkerställande av efterlevnad. Samtidigt som medlemsstaterna får större spelrum att själva fastställa sina finans-, reform- och investeringsstrategier skärps och förenklas förfarandena för att säkerställa efterlevnad. Det kommer också att bli lättare att bedöma om reglerna uppfylls eftersom genomförandet kommer att utgå ifrån en enda operativ indikator.

Det är – och förblir – min föresats att regelbundet och strukturerat involvera Europaparlamentet i övervakningen av de offentliga finanserna och i den europeiska planeringsterminen överhuvudtaget på ett sätt som överensstämmer med nuvarande bestämmelser om transparens och möjlighet till ansvarsutkrävande.

4. Investeringar och konkurrenskraft

När NextGenerationEU löper ut i slutet av 2026, hur kommer den nya kommissionen att hantera den enorma efterfrågan på offentliga investeringar, bland annat för att ta itu med EU:s produktivitetsgap, utan att minska budgetresurserna på andra viktiga områden? Hur tänker du öka konkurrenskraften och produktiviteten i EU:s ekonomi? Hur kommer den aviserade europeiska konkurrenskraftsfonden att få stöd?

Den gröna och den digitala omställningen, genomförandet av EU:s gemensamma prioriteringar, inbegripet försvar och säkerhet, och huvuduppgiften att öka EU:s produktivitetstillväxt är åtaganden som förutsätter mycket stora investeringar. Även om merparten kommer att behöva finansieras med privata medel kommer även offentliga medel – inklusive EU-medel via den nuvarande och den kommande fleråriga budgetramen – att spela en viktig roll. Det kommer att krävas offentliga investeringar för att finansiera utgifter för infrastruktur och i synnerhet träda in där privata aktörer tenderar att underinvestera, t.ex. inom grundforskning, banbrytande innovation, storskaliga alleuropeiska projekt och kompetens. Offentliga medel kan och bör användas för att styra och stimulera privata

investeringar i våra gemensamma mål och för att minska riskerna i samband med sådana investeringar. Det är också här Europeiska investeringsbanksgruppen och finansieringsinstitutioner som Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling samt nationella utvecklingsbanker kommer att vara avgörande för att katalysera och stimulera privata investeringar till stöd för EU:s politiska mål och nya prioriteringar.

Vi måste också se till att rätt reformer och ramvillkor finns på plats. Den nya kommissionen kommer därför att fokusera på att få fram offentliga och privata investeringar och öka produktiviteten. Om jag godkänns som kommissionsledamot kommer jag att medverka till dessa ansträngningar.

Min första prioritering kommer att vara att fortsätta att arbeta för att medlen från faciliteten för återhämtning och resiliens ska vara fullt utbetalda senast i slutet av 2026. Jag kommer på detta sätt att fortsätta att ge medlemsstaterna aktivt stöd i deras arbete för att få till stånd reformer och investeringar. Kommissionen kommer samtidigt att samarbeta med medlemsstaterna för att påskynda utnyttjandet av de befintliga sammanhållningsfonderna, som tillhandahåller offentliga medel för investeringar efter 2026.

Jag kommer för det andra att säkerställa att de nya finanspolitiska reglerna tillämpas på ett trovärdigt och opartiskt sätt, vilket också betonas i fråga 1. De nya reglerna bidrar till en större ökning av de offentliga investeringarna och innehåller incitament till reformer. Om vi ser till att vårt nya finanspolitiska ramverk tillämpas på ett bra sätt kan vi hjälpa till att hålla medlemsstaternas finansieringskostnader nere. Detta är avgörande för offentliga och privata investeringar.

I egenskap av kommissionsledamot med ansvar för förenkling och genomförande kommer jag för det tredje att bidra till en förutsägbar och mer företagsvänlig regelmiljö, med också fortsätta att driva på arbetet med EU:s dubbla omställning. Ett förutsägbart och proportionellt regelverk är nödvändigt för att uppmuntra de privata investeringar och innovationer som är en förutsättning för produktivitetstillväxt.

För det fjärde kommer EU:s budget även framöver att vara en viktig katalysator för Europas konkurrenskraft. Men vi måste förenkla den. Nästa fleråriga budgetram måste bygga på de lärdomar vi kan dra av den nuvarande budgeten, i synnerhet för att uppnå förbättringar av enkelhet, flexibilitet, snabbhet och strategiskt fokus, men samtidigt skydda konvergensen inom EU.

Kommissionen ska i detta sammanhang inrätta en europeisk konkurrenskraftsfond för att satsa på den innovation och teknik som kommer att forma vår framtida ekonomi och driva på våra omställningar. EU:s förmåga att konkurrera och position i kapplöpningen mot en ren och digital ekonomi är beroende av att en ny era av innovation och uppfinningsrikedom inleds. Detta förutsätter att forskning, innovation, vetenskap och teknik sätts i centrum för vår ekonomi och att vi ser till att de används i industriell skala. För att uppnå detta mål måste våra verktyg vara ändamålsenliga. EU:s utgifter, bl.a. utgifterna för konkurrenskraft, är i dag spridda över alldeles för många program och utgiftsinstrument. Följden av detta blir, som Draghirapporten också satte fingret på, en mångfald av olika krav för mottagarna, överlappande rapporteringsskyldigheter och svårigheter att samordna finansieringen på ett effektivt sätt.

Den framtida europeiska konkurrenskraftsfonden ska investera i strategisk teknik och strategiska sektorer – i alltifrån AI till rymden, ren teknik till bioteknik – för att se till att utveckling och tillverkning sker inom Europa. Fonden måste kunna utnyttja EU-budgetens roll som pådrivande faktor för att stimulera och minska riskerna i samband med privata investeringar i våra gemensamma mål. Vid inrättandet av denna nya fond kan kommissionen bygga vidare på erfarenheter från tidigare och nuvarande instrument. Det är viktigt att bygga vidare på det framgångsrika EU-omfattande partnerskapet med den privata sektorn för att mobilisera betydande ytterligare stöd till våra ekonomier, och att detta nära samordnas med särskilt EIB-gruppen, EBRD och nationella utvecklingsbanker.

Om jag godkänns som kommissionsledamot kommer jag i samband med denna nya fond även att ta fram ett samordningsverktyg för konkurrenskraftsfrågan, såsom föreslås i Draghirapporten, för att omsätta EU-målen om konkurrenskraft i samordnade åtgärder på nationell nivå och EU-nivå samt säkerställa offentlig och privat finansiering för varje strategisk prioritering. Syftet med verktyget är att öka samstämmigheten mellan EU:s investeringskapacitet och medlemsstaternas nationella åtgärder och lägga grunden för en gemensam uppsättning prioriteringar så att de förstärker varandra. Detta skulle öka säkerheten, förutsägbarheten och skalan på den inre marknaden, minska fragmenteringen och bidra till att mobilisera de enorma investeringar som krävs för EU:s konkurrenskraftsagenda.

I nära samarbete med de andra kommissionsledamöterna kommer vi att fundera över hur vi på bästa sätt kan komplettera, förstärka och, där så är möjligt, bidra till att effektivisera befintliga styrningsverktyg för övervakning och styrning av investeringar och reformer på EU-nivå och nationellt. Jag tänker till exempel på den årliga rapporten om den inre marknaden och konkurrenskraften, det digitala decenniet och ramen för styrning av energiunionen och klimatåtgärder. Vi kommer att se till att det nya verktyget fungerar väl tillsammans med den europeiska planeringsterminen för att samordna den ekonomiska politiken och sysselsättningspolitiken, skapa synergieffekter och undvika överlappningar.

RRF har visat på fördelarna med att kombinera reformer och investeringar, och att betala ut stöd baserat på uppnåendet av fördefinierade resultat snarare än på faktiska kostnader. Tack vare denna prestationsbaserade strategi har genomförandet av viktiga reformer i medlemsstaterna accelererat betydligt. Det stöd som kommissionen har gett medlemsstaterna, bland annat genom instrumentet för tekniskt stöd, har varit viktigt för att öka deras kapacitet att genomföra reformer. Detta kommer att förbli relevant under de närmaste åren, eftersom vissa reformer är nödvändiga för att skapa grundförutsättningar för en ökad produktivitetstillväxt i framtiden. Som exempel kan nämnas reformer som bidrar till ett mer företagsvänligt klimat, ger incitament att genomföra investeringar och bedriva innovativ verksamhet och som underlättar omfördelningen av resurser till sektorer med hög produktivitet. Vi måste samtidigt göra mer för att fortsätta att minska den administrativa bördan i samband med genomförandet av EU-medel, även i fråga om RRF.

Slutligen kommer jag, om jag godkänns som kommissionsledamot, att uppmana mina avdelningar att i nära samarbete med andra avdelningar medverka till den analys som utgör underlag för EU:s konkurrenskraftsagenda. För att EU ska återfå sitt konkurrensförsprång måste vi ta fram och arbeta utefter en sammanhängande agenda för reformer och investeringar på alla nivåer: regionalt, nationellt och på EU-nivå. Den europeiska planeringsterminen och det nya samordningsverktyget för konkurrenskraftsfrågan är viktiga instrument för att säkerställa en sådan politisk samstämmighet.

5. Den europeiska planeringsterminen

Vad anser du om den europeiska planeringsterminens fokus och mål, bland annat när det gäller samordningen av den ekonomiska politiken och varaktig konvergens mellan medlemsstaternas ekonomiska prestationer, principerna i den europeiska pelaren för sociala rättigheter och målen i EU:s gröna giv samt den demokratiska tillsynen över detta? Hur kommer kommissionen att fortsätta att integrera FN:s mål för hållbar utveckling i den europeiska planeringsterminen, såsom angivits i din uppdragsbeskrivning, och i ramen för social konvergens? Hur skulle den aviserade samordningsramen för konkurrenskraft samverka med den europeiska planeringsterminen?

Den europeiska planeringsterminen har visat sig vara en flexibel och anpassningsbar ram för att samordna vår politik och snabbt reagera på förändringar av de ekonomiska, sysselsättningsrelaterade och sociala förhållandena. Fokus för vår samordning inom ramen för planeringsterminen kommer även framöver att ligga på unionens mål om en hållbar och inkluderande tillväxt och sysselsättning, samtidigt som konkurrenskraften, välbefindandet, hållbarheten och den sociala rättvisan fortsätter att stå i centrum.

Sedan 2018 är den europeiska pelaren för sociala rättigheter, som fungerar som en kompass för att uppnå bättre arbets- och levnadsvillkor i hela Europa, integrerad i och övervakas inom ramen för den europeiska planeringsterminen. Detta förstärker fokuseringen på social sammanhållning, jämlikhet och hållbar utveckling i medlemsstaterna. I det reviderade ramverket för ekonomisk styrning, som antogs i våras, läggs större vikt vid reformer och investeringar som rör gemensamma EU-prioriteringar, inbegripet den europeiska pelaren för sociala rättigheter, vilket stärker pelarens roll ytterligare.

Vi har också integrerat principerna i ramen för social konvergens i den europeiska planeringsterminen för 2024, så att man ska kunna göra en bättre bedömning av de risker som kan äventyra den uppåtriktade konvergerande utvecklingen på det sociala området i medlemsstaterna. Om jag godkänns som kommissionsledamot kommer jag att fortsätta att övervaka framstegen med att genomföra principerna i den europeiska pelaren för sociala rättigheter på grundval av den sociala resultatavslutningen och att använda ramen för social konvergens. Dessa principer ingår också i det nya ramverket för makroekonomisk styrning, som har anpassats för att säkerställa att de offentliga finanserna är hållbara och att finanspolitiken bidrar till konkurrenskraft, tillväxt och välbefindande, bland annat genom kopplingen mellan offentligfinansiella mål, reformer och investeringar.

Kommissionen införlivade från och med 2020 års cykel FN:s mål för hållbar utveckling i sin politik och i den europeiska planeringsterminen. Detta visar unionens åtagande att genomföra Agenda 2030 inom alla relevanta politikområden för att främja ekonomiskt och socialt välbefindande i Europa på ett hållbart sätt. I vårt arbete med att

bedöma ekonomiska resultat, kartlägga strukturella utmaningar och utfärda politiska rekommendationer har FN:s mål för hållbar utveckling tjänat som kompass, och det kommer de att göra även framöver. Dessutom har det varit – och kommer att fortsätta att vara – mycket viktigt att övervakningen av målen för hållbar utveckling på EU-nivå underbyggs av stabila statistiska indikatorer och information från Eurostat. Under de närmaste åren kommer uppdateringen av det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet att göra det möjligt att på ett mer omfattande sätt integrera socialt välbefinnande och miljömässig hållbarhet i EU:s statistik. Om jag godkänns kommer jag att se till att kommissionen fortsätter att bedöma EU:s och medlemsstaternas framsteg mot målen för hållbar utveckling.

Klimatförändringarnas och miljöförstörelsen allt större inverkan på våra samhällen kräver fortsatta och beslutsamma politiska åtgärder. Genomförandet av den europeiska gröna given kommer därför att fortsätta att vara en viktig del av den kommande kommissionens arbete, och vi strävar efter att uppnå de mål som vi gemensamt har satt upp för oss själva. Vi har samordnat relevanta politikområden inom ramen för den europeiska planeringsterminen på ett sätt som gör det lättare att uppnå klimatmålen. Inom ramen för den europeiska planeringsterminen har vi till exempel stöttat politiska åtgärder inriktade på energiomställningen och kartlagt medlemsstaternas specifika reform- och investeringsbehov. Vi har tagit itu med både långvariga och nya frågor, såsom stigande energipriser, allmän energieffektivitet, förnybar infrastruktur och energiinfrastruktur, klimatanpassning och bevarande av våra miljöer och resurser. Jag är fast besluten att se till att den gröna omställningen förblir en central del av EU:s konkurrenskraftsstrategi som är förenlig med en starkare produktivitetstillväxt och social rättvisa och som bygger på stabila makroekonomiska förhållanden.

Samordningsverktyget för konkurrenskraftsfrågan kommer att öka samstämmigheten mellan EU:s investeringskapacitet och medlemsstaternas nationella åtgärder och bana väg för en gemensam uppsättning prioriteringar så att de förstärker varandra, vilket jag nämner i svaret på fråga 4.

Det är slutligen viktigt att framhålla att möjligheten att utkräva ansvar och att utöva demokratisk kontroll av den politiska samordningen och den makroekonomiska övervakningen är avgörande. Den europeiska planeringsterminen är utformad för att hantera frågor av gemensamt intresse, ta itu med de mest akuta problemen och öka vår unions beredskap och motståndskraft. Dess verkliga värde ligger i att lyssna på berörda parter och agera för EU:s bästa. Det är därför absolut nödvändigt att samarbeta med våra arbetsmarknadsparter och civilsamhällen, särskilt unionens unga, om vi vill åstadkomma meningsfulla förändringar på de områden som är viktigast för vår befolkning. En genuin politisk dialog med medlemsstaterna och regionerna, särskilt vid hanteringen av komplicerade utmaningar och reformer som kommer att ta tid, är avgörande för att det konkreta genomförandet ska bli ändamålsenligt. Att säkerställa medlemsstaternas ägarskap för de politiska rekommendationerna är fortfarande av största vikt för att åstadkomma verkliga reformer och uppnå reella förändringar och välbefinnande för medborgarna. Jag kommer att se till att de dialoger som förs med medlemsstaterna och berörda parter inte bara handlar om de problem som identifierats, utan även om vilka politiska åtgärder som skulle kunna vidtas för att lösa dem. Jag förbinder mig att stärka de tekniska och politiska undersökningsdelegationerna till medlemsstaterna, att ytterligare förbättra samarbetet och att göra de politiska rekommendationerna än mer ändamålsenliga. Om jag godkänns som kommissionsledamot är jag också fast besluten att främja en nära dialog om ekonomisk styrning mellan kommissionen och Europaparlamentet. Den europeiska planeringsterminen ger goda möjligheter till nära samarbete om ekonomisk politik, sysselsättningspolitik och socialpolitik.

Frågor från utskottet för rättsliga frågor

6. Minskning av administrativa bördor och rapporteringsbördor

I din uppdragsbeskrivning uppmanas du att lägga fram förslag om att minska de administrativa bördor och rapporteringsbördor som följer av EU:s lagstiftning och politik och att övervaka genomförandet av kontrollen av små och medelstora företag och konkurrenskraft. Enligt din mening vilka är de huvudsakliga administrativa skyldigheter och rapporteringsskyldigheter som i dag hämmar de europeiska små och medelstora företagens konkurrenskraft, och ii) vilka åtgärder bör vidtas i fråga om digitalisering, rationalisering och förenkling av befintliga skyldigheter för att minska denna börda, på evidensbaserad grund, och utan att hållbarhetsmålen äventyras?

En alltför stor administrativ börda gör genomförandet av EU:s lagstiftning och program besvärligt för alla användare, vare sig det gäller offentliga myndigheter, företag, det civila samhällets organisationer eller medborgare. Det bromsar framför allt företagens produktivitet och investeringar och försämrar Europas förmåga att locka till sig utländska investeringar, företag och begåvningar.

I dag står EU inför en konkurrensutmaning som innebär att vi måste anlägga en kritisk blick och ett helhetsperspektiv på hur EU:s regler påverkar företagens – och särskilt de små och medelstora företagens – förmåga att bedriva verksamhet, få tillgång till finansiering, investera, samt förnya och utvidga sin verksamhet i Europa. Vi måste skapa ett enklare och mer företagsvänligt regelverk, utan att äventyra våra politiska mål och standarder. EU-lagstiftningen måste bli lättare att genomföra i praktiken. Detta innebär också att man måste ta större hänsyn till effekterna av EU:s lagstiftning i alla led av leveranskedjan och inte minst på små och medelstora företag. Under de senaste åren har vi stiftat lagar som riktar sig till stora företag, men i praktiken gäller de skyldigheter som lagstiftningen medför även små och medelstora företag. Detta är en viktig och komplex övergripande fråga som jag, tillsammans med parlamentet, vill arbeta med om jag godkänns som kommissionsledamot.

För att uppnå dessa mål kommer jag att samordna mina kommissionskollegors arbete med minskning av bördor, genomförande och förenkling. I enlighet med ordförande Ursula von der Leyens politiska riktlinjer kommer vi att anlägga en kritisk blick på hela regelverket. Jag ska se till att vi fokuserar våra ansträngningar och börjar med att följa upp de viktigaste prioriteringarna i Draghi- och Lettarapporterna samt kommissionens senaste samråd. I samband med detta kommer jag också att samarbeta med verkställande vice ordföranden för välfärd och industriell strategi i syfte att minska de många hinder som fortsätter att fragmentera den inre marknaden och förhindra att små och medelstora företag växer och utvidgar sin verksamhet i Europa.

Om jag godkänns kommer jag snabbt att införa de nya förenklings- och genomförandeverktyg som anges i de politiska riktlinjerna (se även mina svar på frågorna 7 och 11). Jag ska se till att dessa verktyg är användarcentrerade. Jag kommer att stödja mina kollegor när det gäller att stresstesta det regelverk som de är ansvariga för i arbetet med att avlägsna föråldrade, dubbla, överflödiga och ineffektiva regler, bland annat avseende rapporteringskrav. Jag ska upprätthålla respekten för våra höga standarder, bättre lagstiftning och proportionalitets- och subsidiaritetsprinciperna. Detta arbete kommer alltid att bygga på en grundlig analys och på insamling av synpunkter från företag – inbegripet små och medelstora företag – och berörda parter.

Resultatet kommer att bli en rad riktade förenklingsåtgärder inom hela sektorer av EU:s regelverk. En del av dessa åtgärder kommer att vara lagstiftningsåtgärder, medan andra kommer att bestå av tekniska förtydliganden och vägledning. EU:s myndigheter och byråer kommer också att uppmanas att bidra till dessa insatser. Detta kommer att säkerställa att våra lagar med tiden blir lättare att genomföra och bättre lämpade att främja hållbar tillväxt, konkurrenskraft och gemensamt välbefinnande i Europa.

När det gäller digitaliseringen är jag fast besluten att utnyttja dess potential: artificiell intelligens, standardisering och automatisering av data är viktiga hjälpmedel för att minimera regelbördan. Jag kommer att lägga stor vikt vid att se till att nya kommissionsförslag bygger på principerna ”digitalt som standard” och ”endast en gång”, för att minimera den framtida administrativa bördan. Våra stresstester av befintlig lagstiftning kommer också att lägga stor vikt vid införandet av digitala lösningar för att ersätta papper. Mitt mål kommer att vara att ersätta formulärbaserad rapportering med standardiserad databaserad rapportering så att det blir möjligt att i större utsträckning använda driftskompatibla automatiserade verktyg. I detta syfte kommer jag att samarbeta tätt med den nominerade verkställande vice ordföranden med ansvar för tekniksuveränitet, säkerhet och demokrati.

Vi kommer också att samarbeta med ansvariga kommissionsledamöter för att genomföra digitala initiativ som gör det lättare att driva företag – särskilt små och medelstora företag – och som underlättar livet för människor i allmänhet. Sådana initiativ kan till exempel vara att utöka användningen av e-plattformar för att samla in och dela uppgifter för rapportering och för att göra affärer och att vidareutveckla vårt arbete med dataområden, digitala plånböcker och andra digitala lösningar som kommissionen tillhandahåller förvaltningar och företag. Det kommer också att vara viktigt för medlagstiftarna att snabbt komma överens om relevanta pågående initiativ såsom mervärdesskatteregler för den digitala tidsåldern och e-faktureringsregler.

Sist men inte minst kommer jag att utarbeta ett starkare test av effekterna av lagstiftning för små och medelstora företag respektive konkurrenskraften och se att det tillämpas konsekvent på alla nya initiativ.

7. Genomförande och förenkling

För att göra det lättare att göra affärer och fördjupa den inre marknaden ska den tillträdande ordföranden ge varje kommissionsledamot i uppdrag att förenkla och genomföra lagstiftningen, i enlighet med sina politiska riktlinjer för nästa Europeiska kommission 2024–2029. De nominerade kommissionsledamöternas uppdragsbeskrivningar har dessutom ett övergripande fokus på förenkling och genomförande inom alla ansvarsområden. I förenklingssyfte är ett övergripande mål för alla portföljer att ”minska

rapporteringskyldigheterna med minst 25 % – och med minst 35 % för små och medelstora företag”. Dessa övergripande uppgifter kommer också att omfatta genomförandedialoger med berörda parter och utarbetande av årliga lägesrapporter om efterlevnad och genomförande på de områden som sorterar under varje kommissionsledamot, där kommissionsledamoten med ansvar för genomförande och förenkling kommer att delta direkt i samordningen och förberedelserna.

För att dessa övergripande mål ska kunna uppnås, kan du redogöra för hur de specifika åtgärder och metoder som du avser att vidta och tillämpa i detta sammanhang kommer att vara innovativa i förhållande till agendan för bättre lagstiftning, inbegripet hur de sektorsvisa lägesrapporter som nämns ovan kommer att förhålla sig till kommissionens årsrapport om övervakningen av EU-rättens tillämpning, hur det nationella genomförandet kommer att övervakas på ett punktligt sätt och hur den konstaterade bristande efterlevnaden vederbörligen följas upp med lämpliga verkställighetsåtgärder?

Enligt ordförandens politiska riktlinjer kommer genomförande och förenkling att vara viktiga prioriteringar för den nya kommissionen. EU har nu infört flera lagar som fastställer ambitiösa mål: 55 %-paketet, det digitala decenniet, sysselsättnings-, kompetens- och fattigdomsmålen inom ramen för den europeiska pelaren för sociala rättigheter, målen för hållbar utveckling – alla har de siffersatta mål, varav många ska uppnås senast 2030. Det kommer att krävas en gemensam insats för att uppnå de ambitiösa mål som EU har enats om. Kommissionen kommer att mobilisera hela kollegiet för detta ändamål.

Som jag nämnde i mitt tidigare svar kommer jag snabbt att införa de nya förenklings- och genomförandeverktyg som anges i de politiska riktlinjerna. Jag kommer att övervaka den stresstestning av befintliga regler som varje kommissionsledamot och avdelning kommer att genomföra och samordna arbetet med mina kommissionskollegor för att lägga fram förslag som syftar till att förenkla, konsolidera och kodifiera dessa regler.

Som underlag för stresstestningen ska kommissionen införa två nya verktyg: genomförandedialoger med berörda parter som varje kollegiemedlem kommer att hålla minst två gånger per år och kontroller av hur reglerna i praktiken tillämpas på plats av företag och förvaltningar. Med utgångspunkt i resultaten kommer vi att lägga fram specifika förslag för att förenkla och minska bördan och upprätta en förteckning över utvärderingar som ska presenteras tillsammans med kommissionens arbetsprogram varje år. Utvärderingarna ska omfatta enskilda eller flera rättsakter som är relevanta för vissa sektorer eller områden (kontroller av ändamålsenlighet).

Denna process kommer också att hjälpa oss att uppfylla åtagandet att minska rapporteringskraven med minst 25 % och med minst 35 % specifikt för små och medelstora företag. Som en förberedelse inför detta kommer jag att se till att vi har en trovärdig utgångspunkt. Jag vill göra verklig skillnad för entreprenörer och andra berörda parter genom att frigöra tid för dem så att de kan fokusera på innovation, på att utvidga sin verksamhet och på att skapa fler arbetstillfällen i EU.

Vi kommer att rapportera om framstegen – både de politiska och de tekniska – till Europaparlamentet. Kommissionsledamöterna kommer att sammanställa årliga lägesrapporter om efterlevnad och genomförande och lägga fram dem för sina respektive utskott i Europaparlamentet och för rådets olika konstellationer. Jag kommer att samordna dessa insatser för att se till att diskussionerna följs upp på lämpligt sätt.

När det gäller genomförande kommer jag att sträva efter att göra det lättare att genomföra vår politik i praktiken. Häri ingår att ge medlemsstaterna stöd, men även att vara beredd att vidta åtgärder när reglerna inte följs. Vårt mål är också att utöka de praktiska och tekniska stödåtgärderna i medlemsstaterna, bland annat med instrumentet för tekniskt stöd, och att engagera fler EU-aktörer i arbetet med att prioritera och driva på genomförandet. Ökade insatser för att genom ett närmare samarbete med medlemsstaterna förhindra att problem överhuvudtaget uppstår kommer att underlätta genomförandet. Genomförandedialogerna kommer också att bidra till att upptäcka hinder för genomförandet och hur de bäst hanteras.

Överträdelseförfaranden kommer även framöver att vara ett viktigt verktyg. Vi kommer inte att tveka att använda dem om det står klart att en medlemsstat inte vill genomföra överenskomna regler. Vi kommer att fortsätta att vidta åtgärder för att genomdriva efterlevnad om vi upptäcker systematiska överträdelser av EU-lagstiftningen. Just nu pågår över 1 500 överträdelseförfaranden. Under 2023 beslutade kommissionen att väcka talan i ett rekordstort antal ärenden som krävde ekonomiska sanktioner (45).

8. Förlängning av 2016 års avtal om bättre lagstiftning

För att förenkla och rationalisera lagstiftningen och dess genomförande föreslår den tillträdande ordföranden i sina politiska riktlinjer för nästa Europeiska kommission 2024–2029 att det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning från 2016 ska förnyas så att varje institution bedömer effekterna av och kostnaderna för sina ändringar på samma sätt. En av de särskilda uppgifterna för kommissionsledamoten med ansvar för genomförande och förenkling kommer att vara att leda förhandlingarna om ett förnyat interinstitutionellt avtal.

Vilka specifika ändringar av det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning avser du att föreslå, bland annat när det gäller konsekvensbedömningarnas oberoende och transparens och rollen för nämnden för lagstiftningskontroll, samt kommissionens åtagande att verkligen låta ett förslag föregås av en konsekvensbedömning när så krävs enligt agendan för bättre lagstiftning, och hur kommer dessa översyner att påverka lagstiftningsprocessens effektivitet och balansen i beslutsbefogenheterna?

För nästan tio år sedan samlades våra tre institutioner för att omsätta sitt engagemang för ett transparent och evidensbaserat politiskt beslutsfattande i praktiken. Detta var ett viktigt ögonblick då vi gemensamt tog ansvar för att åstadkomma en unionslagstiftning av hög kvalitet som uppnår de politiska målen.

Detta avtal har strukturerat vårt samarbete och konkretiserat vårt gemensamma åtagande att förbättra hur EU stiftar lagar genom att se till att de tre institutionerna förbinder sig att samarbeta lojalt och transparent under hela lagstiftningscykeln. Avtalet erkänner och erinrar om Europaparlamentets avgörande roll och demokratiska ansvar när det gäller bättre lagstiftning, programplanering, transparens och samordning, användning av delegerade akter och genomförandeakter samt förenkling.

Under de senaste åren har vi genomfört många bestämmelser i avtalet, till exempel när det gäller dialogen med Europaparlamentet och rådet, både före och efter antagandet av arbetsprogrammet, inom ramen för den årliga programplaneringen och när det gäller kommissionens åtaganden att genomföra konsekvensbedömningar och utvärderingar. Vår bedömning är att avtalet i de flesta avseenden har fungerat bra.

Jag anser dock, i enlighet med vad som anges i de politiska riktlinjerna, att det kan stärkas, särskilt när det gäller tillämpningen av principerna och målen för bättre lagstiftning och förenkling. En viktig prioritering för oss är att hitta pragmatiska sätt att se till att varje institution gör proportionerliga konsekvensbedömningar om de gör betydande ändringar av kommissionens förslag. Jag kommer därför att föreslå att vi försöker nå en samsyn om vad som utgör betydande ändringar och bättre avgränsar institutionernas bedömningar. Jag vill också samarbeta med er för att hitta en gemensam metod att bedöma effekter och kostnader. Detta skulle förbättra kvaliteten på den information som är tillgänglig för medlagstiftarna under lagstiftningsprocessen, utan att inskränka eller inkräkta på deras politiska befogenheter.

Jag är övertygad om att vi genom att arbeta tillsammans kommer att kunna hitta praktiska lösningar för att uppnå dessa mål, med full transparens och respekt för de demokratiska principerna i vår lagstiftningsprocess och med begränsad inverkan på lagstiftningsförfarandenas längd.

Jag är fast besluten att se till att mina kollegor i kommissionen respekterar åtagandet i avtalet om att nya förslag med betydande ekonomiska, sociala och miljömässiga konsekvenser ska åtföljas av konsekvensbedömningar som utforskar hur politiska mål kan uppnås på ett effektivt och transparent sätt.

Nämnden för lagstiftningskontroll kommer att fortsätta att objektivt kvalitetstesta kommissionens konsekvensbedömningar i enlighet med den relevanta bestämmelsen i avtalet. Om jag godkänns som kommissionsledamot förbinder jag mig att upprätthålla nämndens oberoende och opartiskhet och den goda praxis som föreskriver att man inte diskuterar konsekvensbedömningar eller utvärderingsdokument med enskilda berörda parter. Nämnden har på ett ovärderligt sätt stött kommissionens beslutsprocess och sett till att kollegiets förslag bygger på högkvalitativa konsekvensbedömningar, utvärderingar och kontroller av ändamålsenligheten baserade på stabila uppgiftsunderlag. Vi måste förstärka det vi har åstadkommit sedan vi började med professionella och objektiva kvalitetskontroller av lagstiftningen. Vi ska se till att nämnden alltid består av ledamöter med omfattande expertis om de tre huvudsakliga analysområdena: det ekonomiska, det sociala och det miljömässiga. Nämndens balanserade sammansättning är ytterligare en garanti för att de viktigaste effekterna av ett förslag granskas med hjälp av en grundlig analys.

Jag fäster dessutom stor vikt vid transparens. Jag ska se till att nämndens uppgiftsunderlag och yttranden är tillgängliga tillsammans med förslaget i syfte att säkerställa största möjliga transparens, utan att inkräkta på beslutsutrymmet.

Fråga från budgetutskottet

9. Genomförandet av faciliteten för återhämtning och resiliens ligger efter tidsplanen, vilket leder till en risk för att EU-medel går förlorade.

Vilka är dina planer på att påskynda genomförandet av faciliteten och samtidigt säkerställa kvaliteten på genomförandet och respekten för den tillämpliga rättsliga ramen, särskilt mot bakgrund av revisionsrättens särskilda rapport nr 13/2024? Vilka lärdomar drar du av dina tidigare erfarenheter, vad har fungerat, vad behöver förbättras vid utformningen av detta instrument för att säkerställa mervärde, territoriell balans och respekt för interinstitutionella roller?

En betydande del av den första hälften av RRF:s livslängd ägnades åt att förhandla om och anta de 27 återhämtnings- och resiliensplanerna. Kort därefter gjordes en betydande revidering av dessa planer för att hantera nya utmaningar till följd av den energikris som orsakades av Rysslands provocerade angrepp mot Ukraina. Trots denna ackumulering av exceptionella kriser inom ett kort tidsspann sker genomförandet av RRF i stort sett planenligt. Genomförandet inleddes 2021 och redan har mer än 50 % av de bidrag som anslagits till de godkända planerna utnyttjats. Om man beaktar både bidrag och lån har totalt sett 41 % utnyttjats sedan medlemsstaterna har uppnått 1 682 delmål och mål. Takten i ansökningarna om utbetalningar har också ökat avsevärt sedan revideringen av planerna med anledning av införandet av REPowerEU-kapiteln slutfördes förra året (från 23 ansökningar om utbetalningar 2023 till uppskattningsvis 45 ansökningar 2024). Vid utgången av 2024 räknar vi med att ha betalat ut totalt 300 miljarder euro sedan RRF inrättades, vilket motsvarar nästan hälften av facilitetens finansieringsram. RRF har samtidigt en mycket begränsad tidslinje, varför det är viktigt att genomförandet accelererar ytterligare. Vårt gemensamma fokus bör därför ligga på att genomföra återhämtnings- och resiliensplanerna i tid och se till att RRF har genomförts före utgången av 2026.

Som verkställande vice ordförande med ansvar för en ekonomi för människor har jag sett till att kommissionen noga övervakar genomförandet av RRF i varje medlemsstat, bland annat genom att samråda med berörda parter och lokala och regionala myndigheter, och jag har arbetat intensivt tillsammans med dem för att lösa nya problem och förebygga eller minska förseningar. Om jag godkänns som kommissionsledamot med ansvar för ekonomi och produktivitet kommer jag att se till att insatserna på dessa områden fortsätter och att vårt samråd med berörda parter och lokala och regionala myndigheter fördjupas.

Även om utnyttjandet måste påskyndas ytterligare bör det inte ske på bekostnad av kvaliteten på våra bedömningar av om delmålen och målen har uppnåtts på ett tillfredsställande sätt, eller genom en revidering av de befintliga planerna som sänker deras ambitionsnivå. Medlemsstaterna kan, om det är lämpligt för att påskynda genomförandet, begära riktade ändringar av sina planer och kommissionen kommer då att stödja sådana ändringar. Därför har vi nyligen vidtagit åtgärder för att göra det enklare att ändra planerna och förtydligt villkoren för hur medlemsstaterna kan begära ändringar för att minska den administrativa bördan och förenkla genomförandet av RRF-åtgärder. Medlemsstaterna kan också begära ändringar av sina planer i mer grundläggande frågor, till exempel genom att ersätta hela åtgärder, men endast under förutsättning att den ursprungliga ambitionen inte sänks och att alla bedömningskriterier fortfarande uppfylls. Kommissionen kommer att fortsätta att samarbeta med medlemsstaterna för att hitta lösningar som säkerställer att planerna behåller sin höga kvalitet och kan genomföras i tid.

Europeiska revisionsrätten har i flera revisioner framhållit RRF:s förtjänster och pekat på vissa områden som behöver förbättras. Den har nyligen kritiserat vad den anser vara en långsam takt i utbetalning och utnyttjande av medel från RRF. I sin analys beaktade revisionsrätten dock inte att takten och framstegen i utbetalningarna har ökat väsentligt under 2024. Kommissionen har godtagit och genomfört de flesta av revisionsrättens rekommendationer om RRF.

Lärdomarna från RRF har visat hur effektivt RRF-stöd har varit för att stödja gemensamma EU-prioriteringar och genomföra viktiga och sedan länge välbehövliga strukturreformer. Ambitiösa återhämtnings- och resiliensplaner har visat på framsteg inom samtliga sex pelare som utgör facilitetens tillämpningsområde, särskilt den gröna och den digitala omställningen och socioekonomisk konvergens. RRF utformades med två huvudmål i åtanke: att stödja återhämtningen och att öka resiliensen.

När det gäller det första målet att stödja återhämtningen kan man med rätta säga att RRF har lyckats. Faciliteten har bidragit till att öka de offentliga investeringarna, vilket är ett exceptionellt resultat i de omedelbara efterdyningarna av en kris, och minskat ränteskillnaderna mellan statsobligationer. Den bidrog även till att stärka EU:s självförtroende på ett välbehövligt sätt när krisen bröt ut. Om man blickar framåt förväntas reformerna och investeringarna under RRF öka medlemsstaternas tillväxtpotential ännu mer. Även om det kommer att dröja innan vi kan göra en fullständig analys finns det många exempel på redan genomförda investeringar och reformer som gjort en tydlig positiv skillnad i praktiken.

När det gäller det andra målet, att öka resiliensen, stöder RRF ett reformarbete i hela EU som saknar motstycke. Faciliteten har visat på fördelarna med att kombinera reformer och investeringar, och att betala ut stöd baserat på uppnåendet av specifika resultat snarare än på kostnader. Den har redan lett till en markant ökad takt i genomförandet av viktiga reformer, i linje med EU:s prioriteringar, något som EU har förespråkade ofta och under många år inom ramen för den europeiska planeringsterminen. Den betydande andelen gröna och digitala åtgärder i alla planer stimulerar utan tvekan den dubbla omställningen i Europa, samtidigt som investeringar i utbildning, omskolning och kompetensutveckling kommer att göra EU:s arbetskraft mer motståndskraftig mot förändrade marknadsvillkor.

RRF har också uppvisat en flexibilitet när det gäller att anpassa sig till förändrade utmaningar, tack vare dess breda tillämpningsområde och enda uppsättning regler. Samtidigt finns det naturligtvis lärdomar att dra och halvtidsutvärderingen av RRF pekade på att det finns ett visst utrymme för förbättringar. Vi måste i synnerhet ytterligare tillfredsställa behovet av transparens och förenkling. Det finns nu allmänt tillgängliga uppgifter om de 100 största slutmottagarna under RRF per medlemsstat, och dessa uppgifter uppdateras två gånger per år. En offentlig resultattavla och en projektkarta med detaljerade genomförandeuppgifter har också tagits fram. Även i framtiden kommer kommissionen att överväga varje möjlighet att öka transparensen i enlighet med RRF-förordningen, med vederbörlig hänsyn till den administrativa bördan.

När det gäller den regionala balansen har RRF, tack vare fördelningsnyckeln och inriktningen på landsspecifika rekommendationer inom ramen för den europeiska planeringsterminen och EU:s gemensamma prioriteringar, bidragit till att förhindra ekonomiska och sociala skillnader i kölvattnet av pandemin och förväntas stärka den konvergerande utvecklingen i hela EU. RRF:s regionala dimension är dock inte lika utvecklad i alla nationella planer och ofta inte tillräckligt framträdande, på grund av att de nationella planerna utarbetades under exceptionella omständigheter. Regionala och lokala berörda parter är dock viktiga aktörer och stödmottagare vid genomförandet av reformer och investeringar under RRF. Därför bör deras deltagande i genomförandet av faciliteten och deras administrativa kapacitet stödjas på lämpligt sätt.

Om kommissionen blickar framåt mot EU:s nästa långsiktiga budget kan den inspireras av några av de framgångsrika inslagen i RRF när den lägger fram sina förslag, till exempel genom att koppla ihop reformer och investeringar. En del av faciliteten som skulle kunna förbättras är underlättande av gränsöverskridande projekt. Trots att flera åtgärder kopplade till viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse och gränsöverskridande åtgärder i REPowerEU-kapiteln inkluderats i återhämtnings- och resiliensplanerna har den nationella styrningen av faciliteten inte i tillräcklig utsträckning främjat gränsöverskridande samarbete. Samtidigt är det också viktigt att till fullo upprätthålla partnerskapsprincipen och de regionala och lokala myndigheternas roll, och att slå vakt om det huvudmål för RRF som följer av fördraget, dvs. att minska de regionala skillnaderna.

När det gäller det interinstitutionella samarbetet om genomförandet av RRF har kommissionen haft ett mycket nära samarbete med parlamentet och rådet. Jag har haft förmånen att tillsammans med kommissionsledamoten med ansvar för ekonomi företräda kommissionen i alla 16 dialoger om återhämtning och resiliens med parlamentet, och kommissionens avdelningar har deltagit i över 30 möten i parlamentets RRF-arbetsgrupp. Kommissionen har också dagligen gett parlamentet aktuell och omfattande information om genomförandet. Denna grad av samarbete går utöver de formella kraven på rapportering och möjlighet till ansvarsutkrävande som fastställs i RRF-förordningen. Om jag godkänns som kommissionsledamot kommer jag att se till att kommissionen fortsätter att genomföra RRF på ett så transparent och ansvarsfullt sätt som möjligt och kommer i detta syfte att samarbeta med den nominerade verkställande vice ordföranden med ansvar för sammanhållning och reformer.

Fråga från utskottet för sysselsättning och sociala frågor

10. Hur kommer du att se till att genomförandet av agendan för bättre lagstiftning bidrar till att förbättra sysselsättningssituationen i hela EU, säkerställer att EU:s arbetsrättsliga regelverk tillämpas och att agendan inte leder till sämre anställningsrättigheter och sociala standarder eller förhindrar ytterligare lagstiftningsinitiativ och genomförandet av handlingsplanen för den europeiska pelaren för sociala rättigheter, inbegripet dess

överordnade mål? Vilka konkreta åtgärder kommer du att vidta för att stärka övervakningen av uppåtgående social konvergens i EU?

Jag är fortfarande fast besluten att säkerställa social rättvisa och en starkare social marknadsekonomi i EU. Kommissionens mål är att upprätthålla höga sociala standarder och att uppnå EU:s sysselsättningsmål och sociala mål för 2030 samt att fortsätta genomförandet av den europeiska pelaren för sociala rättigheter genom att förnya sin handlingsplan. För att uppnå dessa mål måste samtidigt en del av våra regler och politik bli lättare att genomföra och följa, och det är detta som står i fokus för våra förenklingsinsatser.

De prioriteringar som fastställts av ordförande Ursula von der Leyen – att främja EU:s konkurrenskraft och produktivitet, att förenkla befintliga regler och att minska den administrativa bördan och rapporteringsbördan – handlar inte om avreglering eller om att sänka våra höga standarder. Vår ambition är att öka det gemensamma välbefindandet för alla EU:s invånare, bland annat genom en fortsatt ökad levnadsstandard och genom att genomföra pelaren för sociala rättigheter.

Vår sociala marknadsekonomi är kärnan i vår konkurrenskraft. God utbildning, hälso- och sjukvård och sociala skyddsnät lockar begåvningar och investeringar till Europa. Dessa värden måste bevaras och om lämpligt stärkas. Om jag godkänns som kommissionsledamot med ansvar för konkurrenskraft och produktivitet samt genomförande och förenkling kommer jag även framöver att låta sysselsättnings- och socialpolitiken vara en central del av båda mina ansvarsområden, med utgångspunkt i min omfattande erfarenhet av social dialog och genomförandet av pelaren för sociala rättigheter.

Samtidigt har den rapport av Mario Draghi som nyligen offentliggjordes utgjort ett slags väckarklocka vad gäller EU:s behov av att bli mer sammansvetsat, undanröja de hinder som fortsätter att fragmentera den inre marknaden och se till att våra regler uppnår sina mål på ett ändamålsenligt sätt, utan att lägga onödiga bördor på människor eller företag. Vi är därför på väg att gå in i den nya institutionella cykeln med det tydliga syftet att se till att vi uppnår våra ambitiösa mål – inbegripet sysselsättningsmålen och de sociala målen för 2030 – genom att ge det stöd till arbetstagare och företag som de behöver. Detta kommer också att kräva ett nära samarbete, på såväl det ekonomiska som det sociala området och i regelbunden dialog med arbetsmarknadens parter, för att stimulera produktivitet och konkurrenskraft, förenkla EU:s regler, främja digitalisering och minimera den administrativa bördan.

EU:s arbetsrätt spelar en avgörande roll för att understödja en rättvis inre marknad och säkerställa arbetstillfällen av god kvalitet. Under min och kommissionsledamot Nicolas Schmits ledning har vi gjort betydande framsteg under de senaste åren genom att anta viktiga instrument, såsom direktivet om tydliga och förutsägbara arbetsvillkor, direktivet om minimilöner och direktivet om plattformarbete. Dessa instrument utarbetades i enlighet med principerna om bättre lagstiftning. Det förstärkta konkurrenskraftstestet och testet för små och medelstora företag samt åtagandet att minska rapporteringsbördan, som jag kommer att samordna, är inte avsedda att hindra ytterligare sociala framsteg i EU. I stället syftar de till att frigöra företagens, arbetstagarnas och medborgarnas tid så att de kan fokusera på innovation, att förverkliga sin fulla potential, utvidga sin verksamhet och skapa fler arbetstillfällen av god kvalitet.

Vi kommer också att sträva efter att säkerställa att våra konsekvensbedömningar tar hänsyn till sociala effekter, inbegripet distributionsbedömningar när detta är möjligt.

När det gäller den europeiska planeringsterminen har dess sociala dimension stärkts avsevärt och kommissionen kommer att fortsätta att tillämpa en integrerad strategi för att övervaka den ekonomiska och sociala utvecklingen i medlemsstaterna och genomföra landsspecifika rekommendationer. I detta sammanhang kommer jag att rapportera direkt till ordföranden och arbeta i nära samordning med den nominerade verkställande vice ordföranden med ansvar för människor, kompetens och beredskap.

Under planeringsterminen 2024 har kommissionen redan använt sig av ramen för social konvergens för att förbättra bedömningen av risker som kan äventyra den uppåtriktade konvergerande utvecklingen på det sociala området i medlemsstaterna. Om jag godkänns kommer jag att fortsätta att engagera mig i dess fortsatta genomförande, i linje med de bestämmelser som integrerar pelaren för sociala rättigheter i det nya ramverket för ekonomisk styrning.

Frågor från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd

11. Hur planerar du för att åstadkomma en omfattande bedömning av befintlig EU-lagstiftning och identifiera och åtgärda överlappningar, och hur kommer du att involvera berörda parter i processen? Inom ramen för förenklingsuppgiften, vilka lagstiftningsområden kommer att prioriteras och vilka specifika åtgärder kommer du att föreslå för att minska den administrativa bördan och rapporteringsbördan för EU-företag utan att äventyra EU:s konsumentskyddsstandarder? När det gäller din uppgift att ta itu med fragmentering, hur kommer du att integrera en kontroll av den inre marknaden i den nya ramen för samordningsverktyget för konkurrenskraft i syfte att lyfta fram fördelarna med EU:s åtgärder, inklusive lagstiftning, för den inre marknaden och EU:s konsumenter?

I de politiska riktlinjerna har ordföranden gett varje kommissionsledamot i uppdrag att stresstesta EU:s regelverk. På grundval av resultaten av dessa stresstester kommer kommissionen att lägga fram förslag för att undanröja överlappningar och motsägelser, samtidigt som vi behåller våra höga standarder. Jag kommer därför att samverka med mina kollegor i kommissionen för att utföra detta omfattande arbete med att granska den samlade lagstiftningen i syfte att förenkla, kodifiera och konsolidera EU:s lagar. Detta arbete kommer gradvis att omfatta hela regelverket, inbegripet lagstiftning som lades fram under den senaste mandatperioden.

Utgångspunkten är den information och kunskap som vi har samlat in från berörda parter genom riktade samråd, utåtriktad verksamhet och en särskild inbjudan att lämna synpunkter 2023.

I de flesta fall begärde berörda parter att rapporteringen skulle förenklas och att överlappningar skulle undanröjas. De efterlyste mer vägledning samt digitalisering och smidigare dataflöden. De betonade också vikten av att se till att våra regler är enkla och tillämpas proportionellt. Små och medelstora företag betonar vikten av att följa principen att "tänka småskaligt först".

Dessa bidrag utgör en solid grund för vårt arbete, men vi kommer att göra mer. Jag kommer att övervaka genomförandet av nya och mer genomgripande sätt att samarbeta med berörda parter för att uppnå resultat. Som jag också redogjort för i mina svar på frågorna från utskottet för rättsliga frågor kommer varje kommissionsledamot att ta kontakt med berörda parter minst två gånger om året för att diskutera genomförande och förenkling. Genomförandedialogerna är ett av de verktyg som vi kommer att använda för att underbygga våra stresstester av EU:s regelverk, samtidigt som vi håller fast vid våra politiska mål och höga standarder.

Vi ska även utforma kontroller för att nå kunskap om förhållandena i praktiken, och på så sätt nå ut till de yrkesverksamma på plats. Kommissionens avdelningar kommer att ha ett nära samarbete med företag, förvaltningar och andra berörda parter som deltar i genomförandet av EU:s regler i syfte att kartlägga och lösa praktiska problem, till exempel i fråga om tillstånd, tillståndsgivning eller efterlevnadsbördor.

Stresstesterna kommer att leda till två typer av resultat. Vi kommer att kartlägga riktade åtgärder för att förenkla eller rationalisera lagstiftningen, som vi kommer att kunna ta itu med direkt. I de fall där mer tid behövs för analys kommer vi att följa upp med utvärderingar och kontroller av ändamålsenligheten för att identifiera dubbling, överlappningar och exempel på ineffektivitet. De viktigaste förslagen kommer att ingå i kommissionens arbetsprogram varje år.

När det gäller samordningsverktyget för konkurrenskraftsfrågan kommer det att omsätta EU-omfattande prioriteringar för konkurrenskraft i samordnad nationell politik och säkerställa offentlig och privat finansiering för varje strategisk prioritering. Det övergripande syftet med detta verktyg och konkurrenskraftsfonden är att öka samstämmigheten mellan EU:s investeringskapacitet och nationell politik. Det skulle öka säkerheten, förutsägbarheten och skalan på den inre marknaden.

Eftersom arbetet med att göra verktyget klart att tas i bruk ännu inte har inletts går det för närvarande inte att fastställa dess huvudkomponenter. Med detta sagt är den inre marknaden och det allmänna företagsklimatet av central betydelse för vår konkurrenskraft, vilket betonas i den senaste årsrapporten om den inre marknaden och konkurrenskraften. Den inre marknaden har potential att skapa ännu större stordriftsfördelar, locka till sig fler utländska direktinvesteringar, skapa bättre förutsättningar för våra företag när det gäller utvecklingen och skapandet av arbetstillfällen av hög kvalitet och leda till bättre avtal för våra konsumenter, samtidigt som höga skyddsnivåer säkerställs. Vi måste se till att den lever upp till sin fulla ekonomiska och sociala potential.

Se även svaret på fråga 4 om samordningsverktyget för konkurrenskraftsfrågan och konkurrenskraftsfonden.

Fråga från utskottet för konstitutionella frågor

12. När tänker du inleda nya förhandlingar om det interinstitutionella avtalet om förenkling och bättre lagstiftning och vilka områden (eller delar) av det interinstitutionella avtalet planerar du att se över? Vilka åtgärder anser du vara nödvändiga för att uppnå målen för bättre lagstiftning vid utarbetandet av nya initiativ, inklusive delegerade akter och genomförandeakter? Är du beredd att stödja en utvidgning av parlamentets initiativrätt att ändra och upphäva befintlig lagstiftning?

Hur tänker du fortsätta den nödvändiga dialogen med parlamentet i samband med den årliga och fleråriga programplaneringen enligt artikel 17.1 i EU-fördraget och bestämmelserna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning om flerårig programplanering i syfte att utarbeta gemensamma slutsatser från de tre institutionerna som återspeglar ett verkligt trepartsavtal för lagstiftningsperioden?

Se även svaret på fråga 8.

Det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning är ett viktigt verktyg för ett fördjupat samarbete mellan institutionerna i syfte att uppnå politiska mål på ett effektivt sätt för våra medborgare och företag, samtidigt som man undviker onödiga bördor. Om jag godkänns som kommissionsledamot kommer jag att föreslå att vi samarbetar för att förnya avtalet i syfte att stärka vårt gemensamma engagemang för ett transparent och evidensbaserat beslutsfattande.

På grundval av de mål för genomförande och förenkling som angetts av ordförande Ursula von der Leyen blir kommissionens främsta prioritering att hitta pragmatiska sätt att se till att varje institution gör proportionerliga konsekvensbedömningar om de gör betydande ändringar av kommissionens förslag. Jag kommer därför att föreslå att vi försöker nå en samsyn om vad som utgör betydande ändringar och bättre avgränsar institutionernas bedömningar. Jag vill också samarbeta med er för att hitta en gemensam metod att bedöma effekter och kostnader. Om jag godkänns som kommissionsledamot kommer jag att kontakta Europaparlamentet och rådet med en första uppsättning idéer och förslag och sedan lyssna på era reaktioner och rekommendationer.

Under 2019 åtog sig kommissionen att svara på parlamentets resolutioner enligt artikel 225 i EUF-fördraget med lagstiftningsförslag som fullt ut respekterar principerna om proportionalitet, subsidiaritet och bättre lagstiftning. Under den senaste mandatperioden svarade kommissionen positivt på 24 av 25 sådana resolutioner. Den enda gången vi inte svarade positivt på en artikel 225-resolution – avseende beredskapsplanering för den fleråriga budgetramen – berodde det på att vår gemensamma prestation när det gäller den fleråriga budgetramen och NextGenerationEU ägde rum under tiden.

Kommissionen är även fortsättningsvis fast besluten att ytterligare stärka det samarbete med parlamentet som följer av artikel 225-resolutionerna genom att uppmana kommissionsledamöterna att delta i strukturerade dialoger med de ansvariga parlamentsutskotten för att staka ut en väg framåt. Detta återspeglas i alla nominerade kommissionsledamöters uppdragsbeskrivningar.

Dialogen med parlamentet kommer också att vara avgörande för den årliga och fleråriga programplaneringen. Våra gemensamma slutsatser om prioriteringarna för den kommande mandatperioden kommer att bygga på de politiska riktlinjerna, som är ett resultat av intensiva samråd med Europaparlamentet. Dessa gemensamma slutsatser kommer i sin tur att utgöra en solid grund för de mer detaljerade årliga gemensamma förklaringarna om lagstiftningsprioriteringarna för det kommande året.

Fråga från underutskottet för skattefrågor

13. Konkurrenskraft och skattemix

På medellång till lång sikt kommer den åldrande befolkningen och digitaliseringen att få betydande konsekvenser för skattesystemen. I sin årliga skatterapport för 2024 hänvisar kommissionen till ett brett samförstånd om behovet av att ombalansera skattemixen och skifta skattebördan bort från arbete. Hur planerar du att gå vidare och se till att vårt skattesystem spelar en avgörande roll för att stödja Europas utfasning av fossila bränslen och konkurrenskraft och så att social rättvisa säkerställs, vilket nämns i din uppdragsbeskrivning? Vilka åtgärder skulle du föreslå för att undanröja skattehinder för gränsöverskridande investeringar och skatte- och regleringshinder mellan medlemsstaterna i syfte att förenkla vårt skattesystem och öka konkurrenskraften? Kommer du att lägga fram förslag när det gäller kapitalvinster och förmögenhetsbeskattnings för att säkerställa social rättvisa? Med tanke på den senaste tidens analyser från institutioner som IMF, vilka ytterligare

skatteåtgärder skulle kunna utvecklas för att säkerställa att koldioxidprissättningen inte på ett oproportionerligt sätt påverkar fattigare samhällen eller förvärrar skillnaderna mellan rika och mindre välbärgade medlemsstater?

Om vi beaktar den nuvarande skattemixen i EU-27 utgör skatten på arbete i genomsnitt mer än 50 % av den totala uppbörden av skatteintäkter, medan mervärdesskatten utgör omkring 20 % och bolagsskatten är något lägre än 10 %. Långsiktiga strukturförändringar, såsom demografiska förändringar och digitalisering, påverkar hur vi arbetar, producerar och konsumerar, och kräver därför att vi på nytt undersöker hur vi kan bredda vår skattemix för att se till att våra skattesystem även framöver kan få in de intäkter som krävs för att upprätthålla vår sociala marknadsekonomi. Det är också viktigt att anpassa skattemixen för att hantera utmaningarna i samband med klimatförändringarna och förbättra konkurrenskraften. En framtidssäker skattemix bör till exempel uppmuntra investeringar i forskning och utveckling och därigenom bidra till större investeringar i gröna och digitala lösningar. Dessutom kan man överväga en övergång från skatt på arbete, som i allmänhet hämmar tillväxt och sysselsättning, till skatt på verksamhet som genererar externa effekter, bland annat genom att bredda befintliga skattebaser, med fokus på gröna skatter och förmögenhetsskatter. Vid en sådan övergång måste vi beakta behovet av att minska ojämlikheten och garantera social rättvisa.

Att övervaka beskattningen är en viktig del av den ekonomiska tillsynen. Kommissionen utfärdar rekommendationer till medlemsstaterna om skattepolitik inom ramen för den europeiska planeringsterminen. Om jag godkänns som kommissionsledamot kommer jag, i nära samarbete med den kommissionsledamot som ansvarar för klimat, nettonollutsläpp och ren tillväxt, att se till att vi tar fram riktade skattepolitiska rekommendationer som stöder tillväxt och konkurrenskraft och en rättvis inkomstfördelning samt främjar den gröna omställningen. Rekommendationerna kommer att ligga till grund för det framtida genomförandet av det nya ramverket för ekonomisk styrning, eftersom den s.k. framtidssäkrade skattemixen skulle ingå i de nya medelfristiga finans- och strukturpolitiska planerna. Detta kommer också att bidra till att minska skatterelaterade hinder för gränsöverskridande investeringar och andra skatte- och regleringshinder mellan medlemsstaterna.

Jag kommer också att stödja globala diskussioner om förmögenhetsbeskattning i internationella forum som OECD, G20 och FN. Jag skulle sträva efter en bättre övervakning av utvecklingen och mätningen av skillnaderna i välstånd i samband med välståndskapande (flöden) och hur välståndet bibehålls (stockar) samt balansen mellan beskattningen av arbetskraftsinkomster och beskattningen av personliga kapitalinkomster. Kommissionen kommer att inleda en studie om förmögenhetsrelaterade skatter i EU som kan bidra till en välgrundad debatt.

Jag skulle också stödja arbetet med en multilateral strategi för digital beskattning. EU och dess medlemsstater spelar en aktiv roll i de internationella förhandlingarna om en tvåpelarlösning för att ta itu med de skatteproblem som uppstår till följd av digitaliseringen av ekonomin inom OECD/G20:s inkluderande ramverk mot urholkning av skattebasen och överföring av vinster. En sådan lösning skulle bidra till att öka EU:s konkurrenskraft genom att skapa ett rättvisare och mer förutsägbart globalt skattesystem. Pelare 1, som säkerställer en rättvis fördelning av vinster till de jurisdiktioner där kunderna finns, skulle bidra till att skapa lika villkor för EU-baserade företag genom att minska möjligheterna till överföring av vinster till jurisdiktioner med låg skatt och säkerställa rättvisa skattebidrag från globala konkurrenter.

Pelare 2, som genomfördes i EU via pelare 2-direktivet från december 2022, främjar genom att minska skattnedvidningar ett mer balanserat och konkurrenskraftigt företagsklimat i EU och bidrar till att begränsa aggressiv skatteplanering. Jag skulle arbeta för att uppmuntra så många jurisdiktioner över hela världen som möjligt att genomföra reglerna eller att snabbt börja samarbeta i ett effektivt informationsutbyte, för att göra det möjligt för dem som har anslutit sig att tillämpa pelare 2.

Kommissionen har slutligen lagt fram Befit-förslaget – om ett europeiskt ramverk för företagsbeskattning – och HOT-förslaget – om ett huvudkontorsbaserat skattesystem för små och medelstora företag – för att minska skattehindren för gränsöverskridande investeringar och öka konkurrenskraften. Om jag godkänns skulle jag samarbeta med den kommissionsledamot som ansvarar för klimat, nettonollutsläpp och ren tillväxt för att följa upp dessa förslag och förenkla företagsklimatet på den inre marknaden.

I dessa skattefrågor kommer jag att ha ett nära samarbete med den kommissionsledamot som ansvarar för klimat, nettonollutsläpp och ren tillväxt.